

Homolón

Társadalmi, színházi és művészeti hetilap :: Szerkeszti: Magyar László

II. évf.

S

Z

E

G

E

D

1

9

2

9

Á

P

R

I

L

I

S

2

*Pártos Klári legyőzte szépségpárbajban
Simon Böskét*

**Az Apaffyak büszke utóda becsapta
Szegedet**

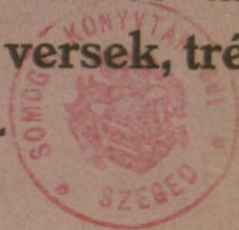
Mindnyájan a boldogság trónörökösei vagyunk

Az ember, aki kacagott

Visszakérném az iskolapénzt . . .

Életfogytiglani borotválkozás

**Karcolatok, színházi és társa-
dalmi riportok, versek, tréfiák,
fényképek, stb.**

17. sz.

Memória

Illusztrált társadalmi, színházi és művészeti hetilap -/- Felelős szerkesztő: Magyar László

Előfizetési díj egy hónapra 1.60 P. negyedévre 4.60 P. fél évre 9 - P. egész évre 18 - P.
Szerkesztőség: Oroszlán ucca 4. III. em. 9. Telefon: 18-12.
Kiadóhivatal: Tisza Lajos-körút 71. szám. Telefon: 8-95.

M e g j e l e n i k m i n d e n s z o m b a t o n d é l u t á n .

Megalakul a Gümőkór Ellen Védekező Szegedi Egyesület

A tüdővész elleni küzdelem — a jelek szerint — komoly stádiumba jutott. A mozgalom élére a leghivatottabbak állottak és valószínű, hogy a harc most nem jut holtpontra, hogy sikerül kiépíteni a tüdővész-elleni küzdelem elhanyagolt szegedi frontját. A napokban az alábbi körlevél ment szét azokhoz, a kik érdeklődést mutattak ez iránt a közegészségügyi probléma iránt:

Elérkezett utolsó perce, hogy a tuberkulózis pusztításai ellen Szegeden is megszerezzük a védelmet.

A társadalom közönyt kell megszüntetni, meg kell ismertetni a súlyos népbetegség pusztításait.

A tuberkulózis a legrettenetesebb betegség, mert amíg áldozatát le nem verte a lábáról, az megfertőzi családját és környezetét s azután még éveken át színlődik munkaképzetlenül. Az egész művelt világ már összefogott az eredményes védekezése nemcsak Amerikában „a tuberkulózis elleni korlátlan védekezés hazájában” sikerült a halálozást leszorítani, hanem Dánia, Német-, Francia- és Olaszor-

szág példája is mutatja, hogy a tervszerű munka mire képes.

A múlt évben 401 halottja volt Szegeden a gümőkórnak s különösen a városban emelkedett a halálozás, a betegek száma sokszorosára még ennek is és folyton növekszik, mert későn mennek orvoshoz. És ez ellen a szörnyű betegség ellen nincs elegendő intézmény! Ha ezeken az állapotokon nem segítünk, még sokkal nagyobb elterjedésével kell számolnunk, pedig így is a szomszéd városoknál sokkal rosszabbul állunk.

A „Gümőkór ellen védekező szegedi egyesület” alakuló ülését folyó hó 21-én, vasárnap délelőtt 11 és fél órakor tartjuk a városháza közgyűlési termében, az ügy fontosságára való tekintettel kérjük szives megjelenését.

Dr. Darányi Gyula egyetemi ny. r. tanár. Dr. Somogyi Szilveszterné. Dr. Kováts Ferenc egyetemi magántanár.

Remélhetőleg a felhívás nem lesz hatástalan és azok, akiknek van érzékük ez iránt a nagyon komoly probléma iránt, lelkesedéssel csatlakoznak a mozgalomhoz.

Az Apaffyak „büszke utóda” becsapta Szegedet

Pesten, a Király utcában volt kereskedőseged, míg fel nem csapott — szélhámosnak

A finom-szélhámosok világát éljük, egyre-másra történnek miniatűr szélhámoskodások, ahol nem az okozott kár, hanem a kivitel ügyes sége és ötletessége a fontos.

Nemrégén tünt fel Szegeden

Apaffy János, aki magát a fejedelem Apaffyakból származtatta.

Jómegjelenésű, jólöltözött fiatalember volt, a ki egy-kettőre bekerült egy bizonyos társadalmi körbe.

Itt először szerényen viselkedett, aztán mindjobban fejébe szállt a fejedelmi dicsőség. A baj az volt, hogy anyagiak dolgában nem állott valami fényesen, viszont az állírtjai költségeit kívánták.

Szeretett jól élni, szerette a vasalt nadrágot, a csendes mulatságokat . . .

Először az ismerősöket vágta meg apróbb kölcsönökkel, amit az ismerősök boldogan teljesítettek. Mikor már ez is kimerült és

sehogysem akart Erdélyből megjönni az a nagyobb pénzküldemény,

amellyel az ismerőseit biztatta, új módszerhez folyamodott.

A szegedi kereskedőket vette sorra. A jónevű ismerőseire hivatkozott, mire a kereskedők gyanútlanul kiszolgálták. Ezek között a kereskedők között akadt aztán olyan is, aki érdeklődött Apaffy után. Megdöbbenve értesült azután az a kereskedő, hogy Apaffynak semmiféle anyagi javak nem állanak a rendelkezésére. De a baráti kör csitította a becsapott kereskedőket, mert hitt a fejedelmi sarjban.

Apaffy közben annyira otthonos lett Szegeden, hogy

világnézetet is szerzett,

ettől kezdve nem volt dühösebb antiszemita nálánál.

Valószínűleg ebből az artiszeizmusból származott az a gondolata is, hogy egy zsidó szabónál két öltözöt ruhát rendelt, amit egy barátjától kölcsönkért 20 pengős előleggel váltott ki.

Szegedre, amint később kiderült 5 pengővel és egy öltöny ruhával érkezett,

rövid idő alatt úgy megszédte magát, hogy egyike volt a legelegánsabb fiatalembereknek.

Mindeddig ügyesen leplezte a szélhámoskodásait és talán sikerült is volna becsülett elvinni Szegedről a büszke Apaffy nevet, ha nem túrelmetlenkedtek volna a hitelezők.

A pénzüket követelő kereskedőket már az sem tartotta vissza, hogy egy

gazdag szegedi lánnyal való házassággal igyekezett elodázni a fizetéseket.

Ez a házasság lett volna szélhámoskodásának bekoronázása. Annyira hittek benne, hogy tényleg szó volt egy gazdag és előkelő család leányával való házasságáról.

De a mohó hitelezők nem voltak hajlandók tovább várni.

A kétszobás, előkelő sugáruti garzonlakását, mivel két hónapja már nem fizetett, felmondták.

A hitelezők följelentéssel fenyegetőztek, ha rövidesen nem rendezi adósságait.

Apaffy közben vigan követte el továbbra is szélhámoskodásait és

egy napon, amikor már minden lehetőség kimerült, elutazott Szegedről.

Csak elutazása után derült ki előlétele, még pedig igen érdekes módon. Apaffynak volt itt Szegeden egy nőismesőse, akivel már évek óta jóban volt.

Ez a hölgy — akinek többek között házasságot is ígért —

jól tudta, hogy Apaffy sohasem volt — Apaffy, sőt . . .

De hallgatott abban a reményben, hogy majd feleségül veszi. A készülő gazdag parti híre az ő fülébe is eljutott és ekkor elhatározta,

hogyan leleplezi a vőlegényét.

Igy tudta meg a leendő após, hogy

Apaffy János tulajdonképen — Klein Sándor és hogy az antiszemita hangoztatása vértforraló szemtelenség volt tőle.

Klein S. Szegedre jöttéig Bpsten egyik Ki-

rály utcai rövidárúüzletben segédeskedett, míg fel nem mondták az állását. Ekkor egy pár hétig lézengett Pesten, míg végre eszébe jutott, hogy van Szegeden egy nőismerőse. Leutazása után egy ideig a nő nyakán éldegélt, mignem önállósította magát — Apaffy büszke utódjának.

A becsapott kereskedők a leendő apóshoz fordultak követeléseikkel és azzal okolták meg kérésüket, hogy Apaffy Klein az adósságokat „vői” minőségben követte el és ők is csak erre való tekintettel hiteleztek.

Az após helyt adott a kérelemnek és kifizette a pár ezer pengőre tehető adósságot.

Életfogytiglani borotválás, vagy egy mázsa buza

Humoros polgári pör került a napokban a bajai járásbíró elé. A felperes egy bácsbokodi kiscgazda volt, az alperes pedig jószomszédja, **Petzinger József** bácsbokodi borbélymester.

Berberovics eladott a borbélynak egy hold földet, még pedig úgy, hogy a borbély kötelezettséget vállalt a vételár megfizetésén kívül arra is, hogy az eladó ingyen borotválja élete fogytáig. A borbély készségesen elfogadta ezt a feltételt, mert hiszen a kiscgazda már a **hetvenharmadik** esztendejét taposta, tehát emberi számítás szerint nem sokáig igényelheti már ezt a szerződésileg kikötött szolgáltatást.

Mivel azonban a rossz szomszédság „török átok” a szerződő felek egy szép napon csúnyán összekaptak valami szelid kukoricahistórián. Kemény szóváltás támadt közöttük, még pedig a kiscgazda udvarán és az indulatos öreg ember keresetlen szavakkal utasította ki a jussából nem engedő figúrát, mondván:

Takarodj ki innén, amíg szépen mőhetsz!

A borbély megfogadta a tanácsot és a lehető leggyorsabban távozott. Amikor azután hazaért, gondolkozni kez-

dett. Abból pedig, ha egy szörteletitő művész gondolkozni kezd, mindig valami kalamitás támad. Így történt most is.

A bácsbokodi borbély olyasfélért gondolhatott magában, hogy a kiscgazda eljárása lehetetlenné tette számára a magára vállalt szerződési kötelezettség további teljesítését, mert hogy mehesse el a haragos öreghez borotválni, ha egyszer olyan határozott formában kiutasította hajlékából. A szerződést így egyoldalúan felbontottnak tekintve, **beszüntette a hetvenhárom éves bácsbokodi gazda további szörteletítését.**

Berberovics József egy darabig várta a borbélyt, de amikor meggyőződött róla, hogy hiába vár, beadta ellene a keresetet a bajai járásbíróhoz és keresetében azt kérte, hogy a bíróság kötelezze a borbélyt szerződésben vállalt kötelezettsége teljesítésére, vagyis **életfogytiglan való ingyenes borotválásra**, vagy pedig, ha erre az adott körülmények között nem mutatna hajlandóságot, **nyolc van pengő kártérítés megfizetésére.**

A tárgyalás bővelkedett humoros jelenetekben. Az egyik ügyvéd megkér-

dezte az öreg, hogy hány esztendeig szándékozik még élni?

— Hát még vagy **négy esztendeig** — mondta a meggyőződés hangján az öreg — akkó má öleg is lösz.

— Aztán mit fizet maga egy esztendei borotválkozásért.

— Huszonöt kiló buzát.

— Tehát négy esztendő alatt, amíg élni szándékozik, egy mázsa buzát költene el borotválkozásra. Egyezzenek meg egy mázsa buza árában. A borbélymester a huszonöt pengőt előre kifizeti, ha megegyeznek.

Az alperes borbély ügyvédje is ugy nyilatkozott, hogy ügyfele belemegy ilyen egyezésbe, de késznek nyilatkozik arra is, hogy a felperest tovább

borotválja, ha — az eltűri.

Igy aztán megtörtént a kiegyezés. A borbély rögtön lefizette a huszonöt pengőt.

Már csak a fiskálisok honorálása volt hátra. Ezen azután ismét összejördültek a felek.

— **Fizesse mindenkinek a maga fiskálisát** — ajánlotta a borbély.

— Igy nem jó lösz — vélekedett a kiszagda — mert ez **nem az én pöröm vót.**

— Hát kié — kérdezte a bíró.

— Hogy kié, hát az — **ügyvédemé** — vágta ki a rezet szemhunyorató ravaszkodással az öreg, amivel azután elárulta, hogy az előzményeket is fiskális-kéz igazgatta.

Művészet

Szőryné-Boga Lujza

A negyedik emeleti műterem ajtaján halk kalapálás ritmikus zaja halatszik ki. A ritmust a villamos csengő sikoltása hirtelen megzavarja, megöli. A következő pillanatban ajtót nyit **Szőryné-Boga Lujza**, Szeged egyik legügyesebb kezű és legizlésebb iparművésznője.

Fehér munkaköppeny takarja el ruháját. Kezét, amelyen az ötvös-munka nyomai sötétednek, szégyenlősen dugja hátra.

Az asszony művész is.

Aztán udvariasan beljebb tessékel. Bocsánatot kér a rendtelenségért, de ez a bocsánatkérés: büszkélkedés és magyarázat. A rendtelenség tulajdonképpen rend, a műterem rendje. Izlés van benne, hiszen a szertefekvő holmi mind művészi munka, mind Boga Lujza munkája.

A munkaasztalon, a szuroktömbön ezüst kehely alsó része feszül. A sima fém egyik oldalán már elődomborodnak a formák, a rajzok. Látszik rajtuk, hogy az asztalon szanaszét heverő szerszámok ebben a pillanatban hagyták abba a formázást. A kalapácson talán még az utolsó koppanás melege is érzik.

A város nagy szolgálatot tett Szeged művészetének azzal, hogy az új bérházakban műtermeket is építtetett. Mert nagyon sokat megölt, elpusztított a szegedi művészetből a műteremhiány. Most négy új műterem van a városban, kettő a Szentháromság uccai bérház negyedik emeletén, kettő az Oroszlán ucca bérpalota szépen kiképzett manzardján. Boga Lujza a Szentháromság uccai bérházban kapott műtermet és azt művésziesen rendezte be.

Büszke is rá, majdnem olyan büszke, mint valóban szép alkotásaira.

Asszony és mégis nagyon szüksze-
vuan mesél egyetmást magáról, mun-
káiról, céljairól. A műterem egyik
sarkába mutat, ahol néhány rajz, fé-
lig befejezett festmény disziti a falat:
Szöry Józsefnek, a hősi halált halt sze-
gedi festőművésznek alkotásai. Szöry
József művészete ihlette művészi mun-
kára özvegyét, Boga Lujzát is, aki elő-
ször gobelin-munkákkal bibelődött és
selyemfestéssel, aztán rajzzal, üveg-
festéssel, festéssel kísérletezett,
végre a szobrászaton, a mintázáson
keresztül eljutott az ötvösművészetig.

ból a láncokból is, amelyeket Boga
Lujza készített a szegedi egyetem rek-
tora és dékánjai számára. A lánc szín-
ezüsből készült dus aranyozással. A
falon nehéz ezüst képkeret, próbaké-
pen valami öreg ujságból kitépott il-
lusztráció van mögötte, amelyet a
szép keret klasszikus mestermunkává
finomítja.

Aztán szerteszét, az apró szobák
minden zugában, szobrocskák, tanul-
mányok, Krisztus fejek, kehelyrajzok,
vázlatok az elkészült, vagy készülő
munkához.

— Mesterségnek sem könnyű ez a
kalapács — mondja Boga Lujza — a

Kitanulta ennek a nehéz művészetnek
minden csinját-binját. Nehéz kalapá-
csokkal, esetleg vésőkkel, formázóva-
sakkal leheletfinom domborművő raj-
zokat varázsol a legkeményebb ércre
is. Kalapácsütései alatt kecsessé for-
málódnak az érc tárgyak, életre kel a
bronz, a réz, az ezüst.

A műterem-lakás apró, világos szo-
bái tele vannak ennek az ötvösmun-
kák kisebb-nagyobb produktumaival.
Az egyik sarokban gyönyörű rajzu
ezüst óra áll ébenfa keretben. A má-
sik szoba vitrinje tele cigarettaszelen-
cékkel, gyöngyszemekkel, kanalakkal,
csészékkel. Itt van néhány szem azok-

bátyám, (dr Boga Jenő tápéi orvos)
egyszer kipróbálta a kalapálást. Egy
félórát kalapált, de három napig volt
izomláza utána. Én már megszoktam,
de azért én is érzem a fáradságot, kü-
lönösen a nehezebb munkák után. Na-
gyon fárasztó volt például a foga-
dalmi templom főkapujára kerülő bib-
liai jelenetek kikalapálása. Vastag
bronzlemezből készültek ezek a pla-
kettek. Most már készen van mind a
tizenkettő, csak a keret van még
hátra.

A műterem-lakás egyik szobájának
sarkában hatalmas szoborcsoportozat
áll. Az alakok töredezték, egyiknek

a karja hiányzik, a másik fejetlen kezével üresen mered a semmibe.

— Ez az uram kísérlete volt. Ő is pályázni akart a budapesti Kossuthszoborra. A modellt el is készítette hozzá, de azután kitört a háború, be kellett vonulnia és a frontról nem jöhetett vissza, hogy befejezze munkáját. Így maradt félbe, csak nagyon kevésen tudnak róla. A sok kiköltözés miatt töredezték össze az alakok, pedig az a kevés szakember, aki látta ezt a kísérletet, mind azt mondta, hogy Szöry József nagy reménységekkel vehetett volna részt a művészi versenyben.

Most plaketteket mutat Boga Lujza, majd elmondja, hogy nagyon szeretne megbizást kapni a fogadalmi templom csillárjainak elkészítésére.

Alig csukódik be a műterem ajtaja mögöttünk, ismét felhangzik a vidám, ritmikus kalapálás, amely lekísér bennünket egészen a hűvös bérpalota bejáratáig.

Az Igazság halála

Ki cuppogós moesarak fölött,
mint az imbolygó eszelős lidérc,
ki-kilobbansz és rászedve a
a balgát, még az utjából is kitérsz,

ki szibolygó koponyák mélyén,
mint fenékdő, borzas szörnyeteg,
csikorgó fogakkal fúlod föl a
velőt s vak bőrtönét ledöngeted,

ki, mint nemes, szelíd folyamba
a futkározó, beemcskolt patak,

belém torkolsz, hogy kis habjaid
mosott szennyükkel eláasszanak,

lelkek rimája, bélpoklos Igazság,
kivel csak örültek kacsalódnak,
most kilesem zagyva titkait,
rádsímuló, örök takaródnak,

és letépem lopott palástod,
gonosz szíved kihásítom csendben.
s mielőtt tetten érhetnének,
rongy véred a világra fröccsentem.

Té, te, ki még holtan is pihegsz,
s gyilkos gózzal fojtod meg a rétet,
te, ki fölött a vén holló is
lezuhan, mely döghúsodba tépett,

fölperzselem a trónusod is,
mint félkegyelmű nép ácsolt neked,
s mint himnuszt üdvözlöm a robajt,
ha kristály-palotád kettéreped,

mert érted sajjgott a gerinc is,
mert csak sallang volt a szent ének,
mert kolonc voltál, agyrém, sorompó,
s egyenruhája száz rögeszmének,

mert el kellett pusztulnod végre,
hogy szeressem a derengő eget
s a porhanyós földet, melyből a
csírák vágya új tavaszt integet,

mert kell és kell, hogy leváljanak
rólam a szemölcsös polip-karok,
ha mint gyerek, ki végre eszmél,
hallani, látni, élni akarok,

mert én is ölettelek, te rongy,
lerombolt, szentségtelen oltár,
ki gyalázatban, gyászban, nászban,
senkié és mindenkié voltál.

BERCZELI ANZELM KÁROLY.

Férfiruha ujdonságok készen és mérték után
Balázs és Petrinél Szeged, Széchenyi-tér 2. sz.
Elsőrendű angol url szabóság.

Játékszin

A Homokóra színházi melléklete

Felölös szerkesztő: Magyar László,

Ara 10 fillér.

Pártos Klári szépségpárbajban legyőzte Simon Böskét

Akármilyen hihetetlenül hangzó állítás is foglaltatik ebben a címben, a dolog megtörtént. Pártos Klári közvetlen szépségpárbajban legyőzte Európa szépségkirálynőjét, Simon Böskét, még pedig Budapesten győzte le és az érdekes párviadalnál az egyik legelőkelőbb budapesti kávéház kényes íz-
lésű publikuma asszisztált.

A szenzációs szépségpárbaj néhány nappal ezelőtt játszódott le. Pártos Klári szülei látogatására Budapestre utazott, miután két napos szabadságot kért és kapott a színház igazgatóságától. Rövid szabadságát — hir szerint — egészen kellemesen töltötte el. Este színházban volt és az előadás után szülei vel betért az egyik legelőkelőbb kávéházba, amelynek helyiségeit zsufozásig megtöltötte a budapesti esték elegáns, estélyi ruhás és szmókingos közönsége. Ebben a kávéházban történetesen volt néhány szegedi is, közöttük a mindig kedélyes és lokálpatrióta Wolf Miksa. A szegediek természetesen szerfölött megörvendeztek egymásnak, Pártos Klárit és szüleit meghívták asztalukhoz és megalakították nagy hirtelen a szegedi különítményt.

Ejfel felé járhatott az idő, amikor

nagy mozgás támadt a kávéházban. Az asszonyok szemükhöz kapták lornyonjaikat, a férfiak izgatottan felugráltak helyükről és minden arc a bejárat felé fordult, ahol csakhamar feltűnt

Simon Böskének, Európa büszke szépségkirálynőjének elegáns alakja.

Miss Európa királynői tartással ment végig a kávéházi asztalok között, fenéges mosollyal fogadta a hódolatteljes meghajlásokat, az elragadtatás halk sikoltásait, majd kecsesen helyet foglalt kísérelővel együtt a számára fentartott asztal mellett, a diszhelyen, a mely a kávéház legtávolabbi zugából is látható volt.

Ettől a pillanattól kezdve ő lett a központ. Színe csudával határos, hogy könnyű estélyi ruhája meg nem gyuladt a kíváncsi tekintetek perzselő kereszttüzétől. De Miss Európa fenéges nyugalommal fogadta ezt a hódolást, nem jött zavarba, meglátszott rajta, hogy alapos tréningje van már az ilyesfélék elviselésében.

A szegedieket is elfogta az izgalom. Tágrapattant szemekkel bámulták a szépségsudát és éleinte úgy látszott, hogy sohasem telnek be nézésé-

vel. Wolf Miksa józanodott ki leghamarabb. **Ránézett Pártos Klárra**, akiről a társaság tagjai majdnem megfledkeztek a nagy másfelégyönyörködésben.

Wolf Miksa sóhajtott egyet, majd intett a pincérnek és

pezsgőt rendelt.

Néhány pillanat múlva már ott gyöngözőtt a hártvavékony poharakban az isteni nedü.

Az üres pezsgőüvegek pedig diszkrétén felsorakoztak az asztalon. A szemek nézése melegebb lett, az arcok pirosabbak és a szavak könnyebben buggyantak elő az ajkak mögül.

De a szegediek hangulatával együtt emelkedett a kávéház hangulata is. Simon Böskét lassanként tudomásul vette a publikum, de azután napirendre tért fölötte. Itt is, ott is felhangzott egy-egy félhangos-félhalk **kritikai megjegyzés** róla.

— **Nem is olyan szép** — sóhajtott egy öreg hölgy.

— **Én is szebbnek hittem a híreből** — sugta vissza az öreg hölgy fiatal lovagja.

— **Ma rossz napja lehet** — mentette egyik titkos imádoja.

Szóval megszokták Simon Böskét a kávéházban és mivel megszokták, az örök ember destruktív hajlandósága azonnal dolgozni kezdett bennük.

Wolf Miksa hirtelen az asztalra csapott.

— **Pártos Klári szebb**

állapította meg és megállapításából a hit ereje tüzelt.

Csudálkozva néztek rá, de Wolf Miksa megismételte most már oly hangosan, hogy a szomszéd asztaloknál is felfigyeltek:

— **Pártos Klári sokkal szebb.**

A szomszédok kíváncsian kémleltek át hozzájuk és a kíváncsi szemek

csakhamar felfedezték a szerénykedve megbuvó Pártos Klárit.

A legközelebbi asztaltól egyszerre csak fölröppent a helyeslés:

Tényleg szép . . .

— **Nem szép, hanem szebb!** — rektifikált erőlesen Wolf Miksa.

— **Hát jó, szebb.**

A kávéház füstös helyiségeiben hirtelen berregéssel megindultak a ventilátorok és a friss levegővel becsempészték a — lázadás szellemét. Felázadtak **Simon Böske királysága** ellen.

Wolf Miksa érne hagyta a hangulatot. Jó taktikus volt mindig, ismerte a legakálmásabb pillanat szédületes lehetőségeit. Várt rá. Közben újabb pezsgős üvegek sorakoztak föl az asztalokon. Most már az emberek felállva tekintettek hol Pártos Klárra, hol Simon Böskére és innen is, onnan is el-el hangzott a bátortalan lázadás megnyilatkozása.

— **Tényleg. Mintha szebb lenne.**

Wolf Miksa elérkezettnek látta a pillanatot. Hirtelen fölemelkedett helyéről, biztató tekintettel simogatta meg Pártos arcát, majd megindult — **korteskörútra**. Sok ismerőse ült a kávéházban, sorra meglátogatta őket. Néhány szót sugott a fülükbe, amit azok nagy örömmel, kacagva vettek tudomásul. A kávéházban percek alatt elterjedt aztán a hire, hogy szépségversenyt

rendez Simon Erzsébet királynő és Pártos Klári művész nő között.

A papírszavelták hirtelen szavazólappokká szakadoztak, majd a pincérek hatalmas vázákból gyűjtötték össze a szavazatokat. Megalakult a zsüri, a mely aztán megszámlálta a voksokat és kihirdette a szenzációs eredményt:

Klári nyerte meg 94 szavazattal 63 ellenében.

Érvénytelen volt két szavazat, mert az érvénytelen szavazók ismeretlen neveket irtak a cédulákra.

Simon Böske elsápadt és néhány

pillanat múlva távozott, Pártos Klári boldogan pirult és fogadta a gratulációkat, Wolf Miksa pedig — büszkén rendelte meg a további pezsgőket.

Visszakérném az iskolapénzt . . .

(Gyöngéd óhaj: elrebegik a görölök)

A *Homokóra* legutóbbi számában említettük azt a nagy riadalmat, ami a görölök között dul az eljövendő vizsgák hallatára.

A színház táján a táncos-lányokkal kapcsolatban most sok verzió kering.

A dolog úgy áll, hogy az elején kezdjük és hogy mindenki tisztában legyen a dolgokkal, hogy kezdetben vala a káosz, illetve a színház . . .

Egyszer aztán Révész mester azt mondta: legyenek görölök és lönek görölök.

Megalakult a görölskola, ahol először cca 16—18 tanítvány igyekezett. Tekintettel arra, hogy iskola volt, megkellett alkotni az iskola másik fontos kellékét is, a tandíjat. A tandíj fejenként husz pengő lett.

Ezzel szemben a görölök ígéretül kapták, hogy a szezon végén levizsgáztatják őket Budapesten és elhelyezik valamelyiüket vagy vidéken, vagy Szegeden.

A görölök száma aztán apadni kezdett. Volt olyan is, aki mindjárt másnap otthagya az egésztest (ez analfabéta marad) nem tudni mi okból

Ugyanigy lemaradt idők folyamán még vagy öt-hat göröl, akik azzal sem törődtek, hogy veszendőbe megy az addig befizetett összeg.

Ezek az elmaradt görölök aztán beszéltek mindenfélét, amivel elmaradásukat indokolták és amivel igazi feltűnést keltettek az érdeklődők körében.

A porondon nem maradt több 8—9 görölnél, akiket a mester és a színház iránti szimpátia tartott vissza.

A verziók pedig arról beszélnek, hogy az elmúlt héten a görölök közül küldöttség kereste fel az egyik szegedi lapszerkesztőt, aki már könyvből is foglalkozott a vidéki színészettel és panaszt tettek. A lapszerkesztő ezek alapján szerkesztett egy iratot, amelyet a görölök közül többen aláírtak. A verzió szerint az az irat ma már a kultuszminiszternél van és súlyos következményekkel fog járni egyesekre.

Azt is beszélnek, hogy az, aki valóságos Haskell volt, a napokban kihallgatáson volt Pálffy intendásnál.

Ezekkel a dolgokkal kapcsolatban beszélnek egy idő előtt lefolytatott „vizsgáról”, ahol a görölök közül többennek sikerült is levizsgáznia.

De ez mind csak szóbeszéd lehet, tény az, hogy a görölök között komoly óhaj képében merült fel az, amit már cikkünk címében is hangoztattunk.

Pesten a görölöknek az Artista Egyesület előtt kell vizsgát tenniük tudományukból, ez a vizsga oly szigorú szokott lenni, hogy Nirschy, Brada tanítványai is csak évek megfeszített munkája után tudnak levizsgázni.

A férfinövendékek körében egyelőre csend van, holott ők is fizették a tandíjat. De nekik még annyi esélyük sincs, mint a nőknek.

Általában azt tartják, hogy a nők közül csak egyik-másik kedvelt tanítvány fog jól járni, azok, akik ez év folyamán már kisebb szerepeket is kaptak a színháznál. De kijelentjük, hogy nem igaz az, mintha itt protekció működött volna közre.

. . . Nemcsak kezdetben vala káosz, hanem káosz az most is van, sőt még csak most lesz.

Színpadra kerül Miss Szeged, Gerő—Lugosi—Fridl zenés játéka

Megemlékezett a *Homokóra* egyik számában a Gerő Dezső, Lugosi Döme és Fridl Frigyes által írt operetről, amely a „Miss Szeged” nevet viseli.

Akkor említettük, hogy a darab színrehozatala még nem biztos, var még egy-két akadály, amelyet le kell küzdeniök a szerzőknek.

Most már ezek az akadályok is eltűntek és a színház elhatározta, hogy színrehozza a triász művét.

A darab már meséjénél fogva is érdeklődésre tarthat számot, amennyiben azt tárgyalja, hogy mi lett volna, ha szegedi lány nyerte volna el a Miss Magyarország és később a Miss Európa jelzőt.

Ebből az alapötletből kiindulva, a szerzők végigvezetik a nézőt Szeged egész multján, a színpadon megelevenedik a tek. város életének minden nevezetesebb mozzanata.

A zenét a színház jeles karmestere, Fridl Frigyes komponálta és részben régi motívu-

mkókból állította össze. Fridl karmester személye elég garancia arra, hogy a szegedi közörség élvezetes zenét kap.

A darabban annyi szereplő — revüszere — fordul elő, hogy jóformán az egész színház a színpadon lesz.

Ujszerű a darab beosztása, is amennyiben hét, színes képből áll. A képek gyors változása szintén revü-jelleget kölcsönöz a darabnak. Tekintettel arra, hogy egyes képeknek, mint például a Kossuth-képnek, történelmi magja van, a darab pontos műfaja: történelmi revü.

Zeneileg kiemelkedik az egész munkából a nyitány, amelyet a premiéren maga a szerző fog dirigálni, míg a zenekart Beck Miklós fogja az előadáson vezényelni.

A darab próbáit a közeljövőben megkezdik a lehetséges, hogy már május elején színre kerül a Miss Szeged.

„Vakablak” a legközelebbi prózai ujdonság

Az Uj Színház műsordarabjai két okból felelnek meg. Vagy azért, mert a darab kassza-sikert jelent, vagy azért, mert a darab irodalmi értékű.

Az előbbit már láttuk: **Tüzek az éjszakában** az a darab, amelyik minden körülmények között anyagi sikert jelent, még ha műkedvelők játsszák is . . .

A „Vakablak”, Boross Elemér háromfelvonásos tragikomédiája az utóbbi „vagy”-hoz tartozik, irodalmi darab.

Egy kissé csodálkozunk is, hogy színre kerül, mert szokatlan dolog az ilyen.

A színház jó prózát régen nem adott. Ment egy csomó rossz operett ujdonság, egy csomó unt repriz, aztán megint operett-ujdonság és megint csak repriz . . .

A Vakablak tragikomédia. Két embernek, két kitaszítottnak a szerelme, amely a börtönben kezdődik.

A 27-es beleszeret az 51-esbe, akit halálra ítélték. Oly megrázó téma ez és oly emberi és oly tragikomikus: olyanba szeretni, akire a börtönudvarban vár az ítéletvégrehajtó . . .

És a kivégzés előtt az esküvő . . . A börtönkápolnában . . . Két szám egymásnak igéri életét. Az 51-es, Mária zokog a karinges páter előtt, ígér: Holtomiglan-holtodiglan . . . Holtomiglan . . . Máriát holnap akasztják. És az esküvő után a siralomházba viszik.

János, a férfi, a cinikus, apátlan, anyátlan, törvénytelen gyerek, aki állandóan a szökés gondolatával foglalkozik, hogy megöljön künn egy gyárost, ebben a szerelemben megtisztul,

megnő, „János” lesz, a tragikus fájdalmas ember.

És a vég... Az akasztófa vár, de Mária hófehér nyaka — Mária különben is ártatlan — nem kerül a kötélbe, mert méhében egy új Jánost hordoz...

A jövő héten kerül színre Boross Elemér nagy sikereket elért darabja, melyet a szerző, az Embernek, a háboruban és a háboru után elkinzott, meggyötört Embernek ajánl.

Dayka Margit és Kovács Károly végleg leszerződött a Vigszínházhoz

Pártos Irma után az Operaház érdeklődik

Hirt adtunk arról, hogy Jób és Roboz direktorok a Vigszínház számára szerződötési tárgyalásokat kezdtek a fiatal szegedi művészpárra, Dayka Margittal és Kovács Károllyal.

Dayka Margitot a tervbevett zenés francia vigjátékhoz akarták szerződötetni, míg Kovács Károlyt igazi Vigbe való színésznek látták meg.

Szemleutjukban megnézték őket és a szemle kielégítette a direktorokat. A tárgyalások megkezdődtek. Hogy tárgyalni kellett, annak az oka az volt, hogy a művészpár tulmagas gázsi igényekkel lépett fel a színházzal szemben. Biztos volt, hogy a szerződötetés sikerülni fog, mert a Vignek szüksége volt mindkettőjükre, ők viszont szintén nem akarták elhalasztani Pestet. Mindössze arról volt szó, hogy melyikük fog engedni az alkuiban.

Most aztán eldőlt a szerződés sorsa. Dayka Margit és Kovács Károly a jövő szezontól kezdve a Vigszínház szerződötött tagjai.

Egy másik érdekes hír is kering a színháznál **Patkós** Irmával kapcsolatban, még pedig egész komoly formában.

Ől van ugyanis szó, hogy dr. **Radnai** Miklós, az Operaház igazgatója érdeklődött a színháznál a pri-

madonna iránt és bejelentette, hogy meghallgatására rövidesen Szegedre utazik.

Patkós Irma újabb opera-szerepeivel olyan feltűnést keltett, amelyet még operett-primadonna soha. Vagy ahogy a színháznál mondják: olyan szépen énekelt, hogy még Pesten is meghallották.

Patkós Irma vagy a Faustban, vagy a Bohéméletben fogja tudását Radnai-nak bemutatni.

Ha nem jöttél volna...

*Ha nem jöttél volna,
Most semmi sem fájna.
Megszoktam egyedül
Járni a világba.*

*Fáradtan, leverten
Olykor meg-megállni,
Múltam elfelejtett
Sziklájára szállni.*

*Mosolyogni, ha az
Élet bűnnel vádol,
Inni a szenvedők
Keserű borából.*

*Mulatni a multon
Bármennyit is vitt el,*

Kóborolni folyton
Szent kóborló hittel.

Emelt fejfel járni,
Hogy mindenki lásson,
Nem törődve, mi lesz,
Húsvét, vagy Karácsony.

Most, hogy minden bánat,
Szilaj sebbel éget,
Egy utolsó csókkal
Eltemetlek téged.

RAB GÉZA.

A kollégám egyszerű pásztor- fuvolán dalokat ad elő...

Az egyik magas, sovány, majdnem tar-
kóig kiborított haju fiatalember. A másik
apró légényke, bő tavaszi kabátban, manzset-
tásan, vörös csokornyakkendővel a nyakán.

Schol sem a kicsi beszél, aki a fuvolán ját-
szik, hanem a magas, aki énekel és — tárgy-
roz.

— Allásnélküli színészek vagyunk. Szives
engedelmiükkel el fogok énekelni egy pár ir-
redenta dalt. Utánam majd a kollégám egy-
szerű pásztorfuvolán dalokat ad elő.

A magas, aki ezeket mondotta, most pózba
vágja magát és kissé hamisan, kissé rekedt
hangon irredenta nótákat énekel.

A kávéház elcsöndesedik, az asztaloktól
lopva a nyurga, hosszányaku énekes felé néz-
nek, akinek az erőlködéstől kidagadnak az
erei...

„Marosmenti kiskocsmában”... „Édes-
anyám ablakára”... „Dévény alatti” meló-
diái szállnak a füstös kávéházban.

A hosszú színész komikus jelenség, könyö-
kig érő kabátujjával, borított nyakával, de
senki sem nevet.

A kicsi már készíti az egyszerű pásztorfu-
rulyát, mert következik a második szám. Az
egész fuvola ujjnyi hosszú, magakészítette
szerszám. Rosszul is szól, nem is tud a félénk,
kicsi, mégis olyan fájdalmas zamatja van a
Dankó-nótának:

— Hideg szobor vagy, meg sem értenéd...

A két legény úgy találja, hogy rövid volt
a műsor, azért a hosszú még megtöltja egy
dallal:

— Legyen ti-héd e-fu-rulya...

A kávézó tálcát ad nekik és a hosszú — me-
gint a hosszú! — körülmegy a kávéházban.
Szegény emberek ülnek itt mind. Egyszerű
iparosok, menhelyen, lóhúsétkezdében étkezők,
tömegszálláson lakók, de hullanak a fehér tiz-
filléreszek...

Egyik asztalnál bohémek ülnek. Egyen-
után sompolyognak oda a főurhoz és kérnek
kölcson 10—20 fillért...

Mert tudják azt, mit jelent: vándorolni, ir-
redenta nótákat énekelni dagadt nyakkal, fu-
volázni, mikor a gyomor korog, kéregetni le-
sütött szemmel, koldusmódra...

A színházban kacagtató, könnyeztető dráma
megy. Jólfizetett színészek, jól felszerelt szin-
pad, aranyos kellékek...

És az a két vándorlegény mégis nagyobb
hatást tudott elérni egy busuló nótával, egy
magakészítette — furulyával...

Megérkeztek **G.F.B.** gyártmányú kötöttáru különlegességek

mellények, jumperek, pulloverek és kabátok.
A tavaszi divatujdonságai **rendkívüli olcsó árakon**

POLLÁK TESTVÉREKNÉL Széchenyi-tér és Csekonics-utca
G. F. B. gyártmányok gyári lerakata.

A Városi Színház heti műsora:

Hétfő: Az utolsó Verebély-lány.

Kedd: Vakablak.

Szerda: Vakablak.

Csütörtök: Vakablak.

Péntek: Vakablak.

Szombaton délután: Tüzek az éjszakában.

Szombat este: A cárevics.

Vasárnap délután: Ida regénye.

Vasárnap este: A cárevics.

Az utolsó Verebély lány

Operett 3 felvonásban. Irta: Harmath Imre.

Zenéjét szerzette: Abraham Pál.

Rendezői: Sziklai Jenő. Vezényli: Beck Miklós.

Dorozsmay István

Halmay Berci

Wallakeöwy Ármin

Zamárdi Béni

Gáthy Pál

Tamás Tamás

Nelly

Forró Sárka

Tamásné

Gáthyné, Erzsi

Annuska

Gyuri

Szakáts Zoltán

Páger Antal

Vágó Arthur

Herczeg Vilmos

Földényi László

Veszely Pál

Sz. Patkós Irma

Dayka Margit

Keleti Erzsi

Vlassits Györgyi

Futó Klári

Csonka Antal

Vakablak

Színmű 3 felvonásban, 6 képben. Irta: Bo-

ross Elemér. Rendező: Vándor Andor.

Kurzon János, a notárius Kovács Károly

Levion Mária, a javithatatlan Peéry Piri

Dr. Salters, volt ügyvéd Sümegi Ödön

Gamarszky báró Szakáts Zoltán

Brunnen, a rokkant Veszely Pál

Tibold, öreg rab Gaál Ferenc

Nesdanov herceg Kovács Árpád

Sztevald, az alkoholišta Csordás György

Adrián, a késelő legény

Turner, a kasszafuró

Till, a társa

Egy sötét alak

Igazgató

Missziós Páter

Lovodics, az ítéletvégrehajtó Vágó Arthur

Simpon, első segéd Kovács Ernő

Halahia, második segéd Fodor Emil

Fredrik, főfelügyelő Szilágyi Aladár

Anton, felügyelő Csonka Antal

Mihály, őr v. Végh Kálmán

Stefán, ujong őr Szilassy Gyula

Biró Marinkovics Sebő

Tvszéki orvosszakértő Sántha Ferenc

Történet egy börtönben, az első felvonás első képe a folyosón, a második képe a munkateremben, a harmadik képe az ötvenegyes cellában, a II. felvonás az irodában, a III. felvonás első képe a kápolnában, a második képe az udvaron.

I felvonás:

Szin: a börtön. Itt él Kurzon János, a csavargó is, a 27-es, akinek már csak két hónapja van vissza a büntetésből. A fegyház legtökzatosabb lakója Mária, az 51-es, akit halálra ítélték, mert merényletet követett el az Elnök ellen egy titkos társaság parancsára. János szökni akar, de tévedésből Mária cellájába bukkan. Itt találja Máriát megvasalva. Mária elmondja, hogy nem tudja azok neveit, akik őt beugrátták a merényletbe, pedig más különben biztos a halála. Jánosnak rokonszenves lesz Mária és letesz a szökési szándékáról. Itt kiérezni, hogy az 51-es és a 27-es sorsa összekapcsolódott.

II felvonás:

A börtöniroda. A sivár szobát János Mária segítségével kicsinosította, rádiót szerelt fel benne. A szerelem mindkettőjüket megváltoz-

tatta. János, a renitens, felügyelő lesz. Mária a rabok jótékony angyala. Egy nap: új embert hoznak a börtönbe, aki elárulja Jánosnak, hogy azért záratta be magát, mert meg akarja szöktetni az 51-est, hogy most már véghezvigye az Elnök meggyilkolását. János felismeri az új emberben azt, aki Máriát a merényletre rávette. János egy félórát az az embernek, hogy összeírja a banda nevét, mert ezzel Máriát akarja megmenteni. Mária is találkozik az emberrel. Először nem akarja elfogadni az ajánlatot, de amikor megtudja, hogy a szöktető autóban megtalálja a banda névsorát, megszökik. A szökés kiderül, épp akkor, mikor a városban az Elnök nagy beszédét tartja. A rádión hallani az elnök szavait és egy pillanattal később egy lövés zaját. Később a rádió jelenti, hogy az elnök sértelesen maradt, a merénylet elfogták Levion Mária személyében, aki azzal védekezik, hogy megmenteni akarta az elnököt és ezért akaratlanul a levegőbe lőtt.

III felvonás:

Mária ismét a börtönben van. Tudják itt, hogy ártatlan, de a gyorsított eljárás mégis halálra ítélte. Kivégzése előtt János a börtön kápolnájában oltárhoz vezeti Máriát, ahonnan egyenesen a síralomházba viszik. A börtönudvarban a kivégzéshez készülődnek. Már áll a bitó, megjött a hóhér, mikor az orvos jelenti, hogy Máriát nem lehet kivégezni, mert áldott állapotban van. Sejtteni lehet, hogy Mária és János egymás oldalán mellet fognak boldogan élni.

*

Tüzek az éjszakában

Dráma 3 felvonásban. Irta: Földes Imre.

Rendezi: Vándor Andor.

Gálfy

Földényi László

Ibolyka, a felesége

Pártos Klári

A sugó
Becső
Irén
Az igazgató
Pista
Zsuzsi
Gönczy
A rendőrfőnök
A tábornok
Az ezredes
A százados
A hadnagy
A segédtsizt
Egy tsizt
A tüzoltó
A szerkesztő
A karmester
Nebántsvirág
Az ór
Egy pincér
Másik pincér
Detektiv
Igazgatónő
Színészek, színésznők, ideger. színészek, tisztetek, katonák. — Az első felvonás egy színház színpadán, a második ugyanaznap este a „Fehér hattyu”-ban, a harmadik néhány hómulva a kaszárnyában játszódik.

Herczeg Vilmos
Szakáts Zoltán
Wlassics Györgyi
Sümegei Ödön
Ungváry Laci
Kiss Böske
Szilágyi Aladár
Kovács Károly
Vágó Arthur
Marinkovics A.
v. Végh Kálmán
Szilassy Gyula
Gaál Ferenc
Kovács Árpád
Neszely Pál
Nagy György
Rónai Imre
Keleti Erzsébet
Csordás György
Csonka Antal
Rónai Béla
Koháry Pál
Üti Giza

I. felvonás:

Megszállt területen egy színmagyar város színtársulata élet-halálharcot folytat a magyar színészek kénytelerek meghajolni az erőszak előtt, átadják a színházat az idegeneknek, akik az első este diszeloádást rendeznek a helytartó-tábornok tiszteletére. A magyarok átvonulnak az „Arany hattyu”-ba és elhatározzák, hogy a tilalom ellenére, este a „Bánk bán”-t fogják játszani. A magyar színház fennmaradásáért. Egy nap megérkezik egy idegen trupp és el akarja

foglalni a magyar színház épületét. A rendőrfőnök megjeleni a színházban azzal a fenyegetéssel; ha nem adják át önként a színházat, akkor megvonja a játszási engedélyt; ellenkező esetben megengedi, hogy az „Arany hattyu” nagytermében játszhassanak. A ma-

bornok nem kapható. A hadbíróóság öt-öt évre ítéli a színészeket. Egyedül a sugót tiz évre. Az öreg sugó a szomszéd szobában megfojtotta a rendőrfőnököt és egy szuronydöféssel a szívében, haldokolva hallgatja az ítéletet.

II. felvonás:

Az „Arany hattyu”-ban a tábornok ünnepi vacsorát ad az idegen színészek tiszteletére, a magyar színészek pedig az ünneplők feje fölött a Bánk bánt játsszák a nagyteremben. A rendőrfőnök a magyar lakosságot kiharja ábrándítani a dédelgetett színészekből, akiket a tábornok nevében meghív az ünnepi estélyre. Ugyanekkor pedig külön kiadást nyomtat a magyar lapból, amelyben megírja, hogy a színigazgató jó pénzért adta át a színházat az idegen színészeknek és ezt a vásárt takarja csak a tilos Bánk bán előadása. A cikk felszólítja a lakosságot, gyülekezzenek éjjel az „Arany hattyu” elé, ott megláthatja a magyar színészeket a nagyszálló idegeitivel barátkozva. A magyar színészek csupa dachból a Bánk bánban viselt jelmezekben jönnek az estélyre, de csak ott veszik észre, hogy kelepcebé csalták őket. Egy mód van csak a gyalázatos rágalom megcáfolására; ha letartóztatják magukat. Nehéz ezt elérniök, mert a rendőrfőnök mindenképpen kompromittálni akarja őket, akik azonban mégis olyan kihívóan viselkednek, hogy a tábornok letartóztatja őket.

III. felvonás:

Hadbíróóság ítélkezik a magyar színészek fölött. A tábornok megköveteli, hogy vagy golyót, vagy akasztófát mondjon ki a bíróság. Ehhez azonban az kellene, hogy a tábornok a vád leglényegesebb pontját illetőleg hamisan valljon. Hamis vallomásra azonban a tá-

A cárevics

Nagy operett 3 felvonásban. Szövegét írta: Jenbach Béla és Reichert Henrich Fordította: Kulinyi Ernő. Zenéjét szerzette: Lehár Ferenc. Rendezi: Sziklai J. Vezényli Beck M.

A cárevics	Gaizler Lola
Szonya	A. Harmath Hilda
A nagyherceg	Vágó Arthur
A miniszterelnök	Herczeg Vilmos
A főudvarmester	Sümei Ödön
A komornyik	Rónai Imre
Iván, belső lakáj	Veszely Pál
Masa, Iván felesége	Dayka Margit
I. lakáj	Gaal Ferenc
II. lakáj	Marinkovics Sebő
Egy heregnő	Szeles Matild
Egy grófnő	Kurusa Margit
Lina	Hajnal Hajnalka
Olga	Sándor Stefi
Vera	Zala Judit
Bordoló	Nagy György

Főuri hölgyek, tisztek, táncosnők, örök lakások. — Történik az I. felvonás a pétervári cári palotában, a II. felvonás a trónörökös palotájában, a III. felvonás Nápolyban. —

Idő: a XIX. század vége.

I felvonás:

A cárevics teljesen elvonultan él palotájában magába zárkózottan. Csak a sportnak és privát passzióinak él, sem a politika, sem a nők nem érdeklik. Az udvarnál elhatározzák, hogy a cárevicset fel kell rázni és e célból egy nőt kell a közelébe csempészni, aki őt elcsábítsa.

II felvonás:

A nő, Sonja, táncosnő, teljesen a szívébe lopja magát a cárevicsnek, aki szerelmes lesz belé. Mikor ez a szerelem már teljesen kiforrott, közbelép a nagyherceg a cárevics nagybátyja, aki most már szét akarja szakítani a fiatalokat és megnősíteni a cárevicset. De a cárevics nem hajlik, hanem elutazik Sorjával.

III felvonás:

A szerelmespár Nápolyban van és teljes boldogságban él. Egy napon, mikor semmit sem sejtének, betoppan a nagyherceg a gárdával és közli a cárevicssel, hogy atyja, a cár meghalt és el kell foglalnia a trónt. A cárevics megtört szívvel hagyja el szerelmését, Sorját, teljesíti országa parancsát és visszatér Pétervárra.

Ida regénye

Vigjáték 3 felvonásban. Irtá: Gárdonyi Géza.
Szinpadra írták: Emőd Tamás és Török Rezső
Rendezi: Vándor Andor.

O Péter	Vágó Arthur
Ida	Körmös Margit
Balogh János	Földényi László
Bogár Vince	Herczeg Vilmos
Bogár Ella	Wlassics Györgyi
Julcsa néni	Egyed Lenke
Panni	Peéry Piri
Jolán	Bojár Lili
Dr. Csorba M.	Szakáts Zoltán
Pistike	Unghváry Lacika
Főasszony	Uti Giza
Ottília nővér	Varga Teri
Paula nővér	Jakabos Olga
Kapus apáca	Zala Judith
Fazekas	Dayka Margit
Mészakuthy	Sándor Stéfi
Tímár	Futó Klári

Putnoki Mihály	Szilassy Gyula
Stern patikus	Rónai Imre
Kaszab droguista	Simegi Ödön
Bodóki Pista	Rónai Béla
Doktor	Koháry Pál
Csurka cigány	Veszezy Pál
Gyuri szolga	Bereng József
Boy	Gaál Ferenc

I. felvonás:

O Péter gazdag borkereskedő, apróhirdetés útján akarja leányát, Idát férjhez adni. Több jelentkező közül Balogh Jánost választja. Ida belemegy, de csak azszal a feltétellel, ha a világ előtt játszák csak a házaseleket, ottthon azonban idegenek lesznek egymáshoz.

II. felvonás:

Négy hónapja él Balogh János Idával. Suroldások, apró civódások között telnek a napok. Lassan melegszenek össze, de mindketten érzik, hogy szeretik egymást. Közben feltűnik egy nő, akiről Ida megtudja, hogy Baloghhoz valami köze van, sőt pénzt is kapott Baloghtól. Ida összepakkol és otthagyja az urát.

III. felvonás:

A különös véletlen összehozza őket a Hungária-szálló egyik szobájában. Itt kiderül, hogy a nő Balogh nővére. Ida gyanuja tehát alaptalan volt. A pénzt azért kapta, mert Balogh családjának szükege volt rá, de már vissza is térítették. Ida és Balogh összebékülnek.

Nebántsvirág

Operett 4 felvonásban. Irták: H. Meilhac és A. Milaud. Zenéjét szerzette: Hervé. Fordították: Rákosi Viktor és Ewa Lajos.
Rendezi Sziklai J. Vezényli: Beck M.

Személyek:

Denise de Flavigny Dayka Margit

Chateau Gibus gr. őrnagy Vágó Arthur
 Színigazgató Herczeg Vilmos
 Celestin Páger Antal
 Fernand de Champlatreux Tolnay Andor
 Lorient őrmester Veszely Pál
 Gusztáv, hadnagy Gaál Ferenc
 Róbert, hadnagy Rónai Béla
 Rendező Rónai Imre
 Fejedelemsasszony Uti Giza
 A zárda kapusnője Kurusa Margit
 Corina, színésznő Bojár Lili
 Gimlette, színésznő Varga Teri
 Lidia, színésznő Németh Giza
 Szilvia, színésznő Trunkó Böske
 I. növendék Bagossy Mária
 II. növendék Gál Mária
 III. növendék Zala Judit
 IV. növendék Ilkó Emmi
 Apáca Hegedüs Böske
 Katona Ekecs János

I. felvonás.

Celestin a Fehér Galambok zárdájának orgonistája operettet írt Floridor álneven, melyet a színház el is fogadott előadásra. Denise kisasszony, növendék, a zongoraórákon megtanulta Celestintől a primadonna szerepét. Celestin készül a premierre.

II. felvonás.

Celestin és Denise megszöktek a zárdából,

hogy az előadáson jelen lehessenek. Corinna, a primadonna, lemordja az előadást, nagy a kétségbeesés, mikor előáll Denise azzal, hogy ő eljátsza a szerepet. Beugrik és sikert arat. Előadás után azonban megszöknék.

III. felvonás.

Az őrző el fogta a szökevényeket és bevitte a tiszti garnizonba. Ott felismeri a szerzőt és nagy mulatozás keletkezik. Közben meghívják őket Champlatreux hadnagy legénybucsjára, aki pedig nem más, mint Denise vőlegénye, de nem ismerik még egymást. Innen visszajönnek a zárdába.

IV. felvonás.

A zárdában Denise és Champlatreux egymásra ismernek és kimagyarázkodnak. Boldog pár lesz belőlük.

*

Legénybucsu

Operett 3 felvonásban. Írták Bodanzky és Thelen. Zenéjét szerzette: Strausz Oszkár.

Rendezői: Sziklai Jenő. Vezényel: Beck Miklós.

Személyek:

Bachmayer Vágó Arthur
 Oxefia, a leánya Dayka Margit
 Hempel Heringsdorf

A haladó magyar középosztály folyóirata a

SZÉPHALOM

Megjelenik Szegeden. -:- Előfizetési ára egy évre 10 P.

Baldum gróf	Rónai Imre	I. hölgy	Vargha Teri
Anasztázia, a felesége	Egye dLenke	II. hölgy	Szeles Matild
Stella, unokahuguk	Á. Harmath Hilda	III. hölgy	Németh Giza
Öttinghausen báró	Tolnay Andor	Pincér	Gál Ferenc
Lőrinc, a kocsisa	Páger Antal	Cilike	Hajnal Hajnal
Stillégen Muki br.	Veszely Pál	Sofför	Csanádi Antal
Stapelburg Feri gr.	Burányi László	Piccoló	Sándor Stefi
Stierbing Dönci br.	Kovács Árpád	Portás	Csordás György
Ciprián lakáj Hem- peléknél	Szilágyi Aladár	I. táncosnő	Bagossy Mária
		II. táncosnő	Gál Mária

Szeged tavaszi szenzációja

^a
Dr. Salgó és Társa Divatárház

8 kirakata.

KASS
Renaissance Bar

Minden este ^a
ragyogó, világvárosi
u j m ü s o r
bemutatása.

Ponváros

Uccakeresztelés

A **Homokóra** legutóbbi számában adtunk hírt arról, hogy **Várhelyi József** pápai prelátus, mint a törvényhatósági bizottság tagja, indítványt terjeszt a legközelebi közgyűlés elé **Lázár György** néhai polgármester emlékének uccaelkereszteléssel való megörökítése érdekében. Szeged nagy polgármesterének emlékét ugyanis értékes alkotásain kívül semmi más nem őrzi Szegeden, ahol pedig nagyon értik a módját még az élő hatalmasságok, vagy talán csakis az élő hatalmasságok megemlékművesítésének.

A napokban fönnjártunk Somogyi Szilveszter polgármesternél, néhai **Lázár György** utódjánál és elbeszélgettünk **Várhelyi József** benyújtandó indítványáról. A polgármester hitetlenkedve rázta a fejét:

— Szegeden ne lenne **Lázár György** ucca? — csudálkozott — lehetetlen. Én pedig úgy emlékszem, hogy van. Ha valaki megkérdezett volna, hát akár esküvel is bizonyítom, hogy van.

— Pedig nincs.

— Érthetetlen. Aztán melyik ucca nevének átkeresztelését fogja **Várhelyi prelátus** indítványozni?

— Talán az **Aradi uccáét**, ez azonban még nem biztos. Egyelőre megbeszéli a dolgot **Lázár György** egykori barátaival. Az az aggodalom merült fel, hogy az **Aradi ucca** nevében egy elszakított magyar város emlékét őrzi Szeged.

— Igaz. Mint a **Temesvári körut** is.

— Hát melyik uccát tartaná polgármester ur alkalmasnak?

Erre a kérdésre megindult a töprengés, a találgatás, a próbálgatás és csakhamar kiderült, hogy a probléma nagyon súlyos. Szobakerült a **Takarektár ucca**, de az ötletet rögtön elvetettük, mivel ez az uccanév patinás, multja van. Multja volt az **Iskola uccának** is, mégis átkeresztelték **Apponyi Albert** uccává. Volt multja az **Ipar uccának** is, mégis eltűnt a föld illetve a város színéről a **Palánkkal** együtt, pedig még az 1879. évi árvíz is megkegyelmezett neki. Talán a **Rudolf tér**?

— Nem lehet — mondotta a polgármester — **Rudolf** nagyon népszerű trónörökös volt.

— Akkor a **Gizella tér**.

— Ennek meg nagyon szép, meglőtt neve van.

Kiderült, hogy a belvárosban alig van átkeresztelhető ucca.

— Olyan ucca kellene, ahol **Lázár**nak valami alkotása is van — mondta elgondolkozva a polgármester. — A legjobb lenne ebből a szempontból a **Széchenyi tér**, de erről szó sem lehet. A **Klauzál tér**, meg **Kossuth** szegedi miniszterének nevét örökíti meg.

A nagy kutatás eredménye két ucca lett. A **Kigyó ucca** és a **Polgár ucca**.

Valószínűleg ezek közül lesz az egyik a **Lázár György ucca**.

Lázár György megérdemli azt, hogy uccát nevezzünk el nevééről — mondotta azután a polgármester — mert nagyon soka dolgozott Szegedért. De mi lesz akkor, ha minden szegedi polgármester nevét uccanévvvel örökítik majd még az utódok? Mert lehetnek egész rövid lélegzetű polgármesterek is, akikre egy emberöltő múlva már nem emlékszik senki sem. Itt vannak például a telepek. Én bolondságnak tartottam, hogy rólunk nevezzék el azokat. Mégis elnevezték.

Vigasztalásul elmondottuk a polgármesternek **König Péter** kedves anekdotáját.

Az apostolok törzsasztalánál történt. Együtt ült a kedélyes asztaltársaság. Valaki azután tréfálkozva elmondotta, hogy a szegedi tanács minden tagjának nevét már is megörökíti egy-egy szegedi ucca. Van **Somogyi ucca**, **Gaal ucca**, **Fodor ucca**, csak a szegény **Rack** Lipótnak nincs még uccája.

— Tehedj is — tiltakozott érelyesen **König Péter** — hát a **Rack-part** kutya?

Musika

König Péter jubileuma

König Péternek, a városi zeneiskola közismert és közszeretettben álló igazgatójának április hó 7-én ünnepelték 25 éves jubileumát. Előző este az egyesített szegedi dalárdák zenés szerenádát adták és tanuságot tettek arról, hogy mesterüket, — kinek nagy része van abban, hogy Szegeden ma már komolyan lehet beszélni énekkari kultúráról, — mennyire szeretik és tisztelik.

Az ünneplés folytatása vasárnap dél előtt 11 órakor volt a városi színházban, ahol az egyházak, a hivatalos körök, barátai és tisztelői egyaránt meghatva üdvözölték és ölelték keblükre városunk ősz zenei nesztorát. Az elő-

adás műsorán König-művek szerepeltek, amelyek közül különösen nagy sikere volt a „Tisza” kantátenak, a meynek szövegét **Juhász Gyula** írta. A kantáté egyes részei között Földényi László szavalta Juhásznak, a Tiszáról szóló, zenétől különálló, különböző időkben írt apróbb költeményeit, mely azonban, mint az alföldi magyarságnak, az Alföld kellemének és a Tisza lelkének költői megérzése, egyseges egésznek is tekinthető. Frenetikus sikere volt úgy Könignek, mint a magasztos Juhász-verseket mssterin előadó Földényinek. A közönség hoszszan és lekesen ünnepelte a jubilánst.

Judalom

„Mindnyájan a boldogság trónörökösei vagyunk“ . . .

Két Juhász-kötet: Hárfa és Holmi

Juhász Gyula két új kincseskötetel ajándékozta meg a magyar életet, az egyiknek, amely körülbelül százötven verset tartalmaz, a *Hárfa*, a másik prózai dolgozatok, tanulmányok gyűjteménye, a *Holmi*. Mind a két könyvcím nagyon találó, nagyon hűségesen fejezi ki azt, ami benne van.

Kötet időszerűbben nem jelenhetett volna meg, mint ez a kettő. Juhász Gyula talán sohasem volt aktuálisabb, mint ma, amikor különös legendákat pletykálnak róla gránicon innen és gránicon túl, amikor holthírét keltik, mert kissé megcsömörlött az élethajszától és elrejtőzött valami csendesebb tanyában, amikor fantasztikus szökéseiről harsonáz, fantáziál, képzelődik a rádió és nyomában a szenzációra éhes napisajtó.

Pedig nem történt más, mirthogy a szegedi város halkszavu, szerény, szinte igénytelen lírikusa kissé belefáradt a meddő hajszába, a hétköznapi szürkeségébe és a körülötte könnyösködő türelmetlenség értelmetlen meddőségébe. Juhász Gyula, aki volt már minden, tanár a végeker, koldus a gazdag ország szívében, öngyilkos a Duna vizén, hazafiatlansággal vádolt fanatikus magyar, destruktív és szent irredenta, elcsapott állami tisztviselő és a nyolcadik fizetési osztályba kegydíjazott koldusa a magyar kultúrának, de mindenkor bizonytalan kenyérű és életű szegény magyar poéta, most hirtelen szembetalálta magát a polgári szerencsével. Megkapta a *Baumgarten* díjat, mert méltóbban senki más nem kaphatta volna meg. A pénz megzavarta kiegyensúlyozott bizonytalanságát. Ugy érezte, hogy a bizonytalansággal, a kenyértelenséggel együtt elvesztette legnagyobb kincsét: lirájának kiapadhatatlan forrását is: a *szegénységét*. Ugy érezte, hogy ezt a jutalmat nem azért

kapta, amit eddig használt, amit eddig adott kincses szegénységéből a magyar életnek, hanem azért, amit ezután kell adnia. A jutalmat parancsnak érezte, kéréletlen, rabszolgatartó parancsnak az alkotására. Mivel pedig poéta a szó legklasszikusabb értelmében, felázadt a kényszermunka ellen s lázadása irás-csömörben nyilatkozott meg. Ettől azután meg

rémült és ijedten menekült el egy budapesti szanatóriumba, ahol a nagy csendben, a nagy békeben, a nagy és biztos egyedülvalóságban szervezett kutató expedíciót elveszett önmagáért.

Bizalmasabb barátai, akik közel állanak a szívéhez és akik figyelik minden lélektetvételet, nagyon jól tudják, hogy már megtalálta

a nyomokat, már látja önmagát és napok kérdése, hogy frissen, alkotóképesen, tele tervvel, energiával visszatérjen ismét oda, ahonnan az idegenek számára annyira érthetetlenül néhány héttel ezelőtt elmenekült, hogy megszólaltassa ismét a *húrfút* és halmozza a *holmit*, ami örök drágasága lesz a magyar litteratúrának.

A két kötetről nem lehet sokat írni. Ezeket az írásokat olvasni kell. Juhász Gyula ismét önmagát adja, lelkének finom szépségeit, drágaköveit szórja szét a magyar homokba, hát-ha termővé teheti velük a sivatagot. A hárfá minden hurjának minden rezzenése csüdálatosan, tisztultan magyar. Benne sir, benne ujjong a magyar bánat, a magyar öröm. Ez a hárfapengés annyira azonos a magyarsággal, annyira hozzája tartozik, hogy el se lehetne választani tőle. Csak úgy, találmra nyitottuk fel a könyvet és olvastuk benne ezt a költeményt:

APRILIS BOLONDJA.

*Benned születtem, édes, bús, szeszélyes
Tavaszi hónap, felleget, derűs,
Mikor a rétek lelke már fölérez
S brekeg a vízben száz bús hegedűs.*

*A Tisza partján ringatott a bölcsőm,
Holdtölte volt. — tavaszi anda hold, —
S a szöke fényben az éjzet betöltőn
A vizek népe mind nászalt dalolt.*

*Én hallgattam e fűrcsán bánatos dalt,
Mely egyhangún szép és nyöngyörbe olvád
És sírvavigad, mint a homi ének.*

*Mások világgá zengő zongoráját
Én nem irigylem. A magad cigányát
Lásd bennem, ó magyar, ki neked élek!*

Ez az *egy vers* jellemzi az egész kötetet, a melynek minden sora drágaművű ötvösmunka a legnemesebb anyagból formálva. A kötet lapjaiból tényleg hárfá peng halkán, zsongítóan, elfojtott tüzzel, viaskodó indulattal és mindig, mindig magyarul.

A *Holmi* csokrot, színes, drága bukétát ad Juhász Gyula gondolatdus prózájából. Írók-

ről, művészekről, magyarokról és nem magyarokról mondja el véleményét és fest *írai portrét*, amelynek minden sora találó, minden gondolata új és szép. Jellemzőképen csak ezt a Szabó Dezsőről írt néhány sorát iktatjuk ide:

„Ha nálunk az irodalomban nem lenne politika, akkor Szabó Dezsőt már régen minden irány és minden párt maga fölé emelte volna és őszintén örülne, hogy ez a robotstus egyéniség a magyarságé. Akkor a hivatalos fórumok és a hivatásos irodalom egyaránt a magukénak, mindnyájunkénak vallanák őt, aki a Nyugat-ban megtört kurjuzom, a Tétben és a Mában idegen lobogó, a háboruban a destruktív élesztő kovász, a két-három forradalomban nagyszerű balek volt azok számára, akikkel, úgy látszott, hogy egy hiten volt, akik voltaképpen, egy darabig, egy követ fűjtak vele. Most indul Szabó Dezső, a hiteiben és hiteiben egyaránt csalódott, a hetedik magányosság felé. Mert jó az embernek egyedül lenni, a gondolkodó és alkotó embernek, mivel akkor még az egész világ vele lehet, az idők végeztéig. Mert ő lesz maga a világ. . .”

Végül pedig ideiktatjuk a *Holmi* egyik aforizmáját:

„Mindnyájan a boldogság trónörökösei vagyunk ezer a földön. És mindnyájan származásunkban.”

Juhász Gyula két kötetét finoman, izléseesen hozta a piacra a Génius.

A Szegedi Szemle

GERŐ DEZSŐ

politikamentes, tisztán városfejlesztési problémákkal foglalkozó hetilapja Szeged egyetlen ilyentermészeti orgánuma

Megjelenik minden hétfőn.

Kapható a Nemzeti Sajtóvállalat uccai újságbódéiban.

A világtalan regényíró, Szántó György barátom

Nem akarom újból felfedezni, mert felfedeztük már akkor, amikor Só utcai lakásában ezelőtt tizenhat évvel egy halk őszi esten felolvasta nekünk a Biborrózsákról szóló kis költeményét. A papirdarabra irt sorok azóta elfakultak, a biborrózsák elharvadtak, másnapra el is felejtettük, hogy Szántó György a piktor, Tata Gyurka barátunk egy pillanatra megnyitotta előttünk igazi énjét. Elfelejtettük, mert Hó Vége ünnepét ültük s vártuk a derék Pénzest, hogy megszabadítson a generálzafos Bánovszky-féle ebédektől. Aztán újra visszazökkentünk régi vágányunkba, Tata Gyurka visszatért vásznaihoz, újra megfogta Mednyánszky szinköltészete, Rippl-Rónai művészete, Wagner és Puccini zenéje.

Igy indult el Szántó György, aki a sziveken és zereik akkordokon keresztül jutott el mai stációjához. A fiatal, bohémlelkű műegyetemi hallgató, aki megunta az egyetem béklyózó sablonját, a gorlicei sebe után csak a piktorának élt, már akkor is kész költő, író volt, amikor formákat, vonalakat, színeket hajhászott hatalmas kompozícióiban. Látása napról-napra gyöngült, az ecsetet félredobta és gyöngülő szemével mohón kereste és kutatata utolsó impresszióit. Aztán megvakult. De testi vaksága nem borította homályba lelki világát, a benne szunnyadó poézis föllángolt s hihetetlen éleslátással és fantáziával írja meg első regényét.

Négy éve annak, hogy utóljára láttam. Az aradi régi Thököly-téri (most Piata Catedralei) lakásában végigtapogatott, megölelt és megismert. Akkoriban jelent meg első regénye, „Sebastianus utja elvégeztetett.” Ebben a regényben megírta élete nagy tragédiáját s ebben az írásában már elérulta hatalmas nagy tehetségét. A napilapok ma már sokat foglalkoznak vele, Szántó György neve hetek múlva országosan ismertté válik, úgy írnak róla, mint a legújabb magyar regényíróról,

aki új stílust hozott írásában, a festőből lett író „szinbontó” stílusát, új formanyelvet teremtet meg, a színek expresszionizmusát.

De azok, akik Szántóról ezt írják, nem tudják azt, hogy stílusa nemcsak szín, de muzsika, hogy Szántó nem félbemaradt festő, hanem született író, mert akkor, amikor még mint Mednyánszky-imádó elindult a lugosi gimnáziumból, már Mednyánszky báróbar is a poétát szerette, mint ahogyan később Wagner Richárd hatalmas alkotásában a Niebelungok gyönyörű mondája kapta meg szeizmográf érzékenységu lelkületét. Az a Szántó Gyurka, aki hetedik gimnázista korában Szigfrid vezérmotivumát fütyülve hívta össze barátait, az a Tata Gyurka, aki együtt koplalta velünk a hó végét s az a nagyezüstös gorlicei magyar honvéd, akit homlokon talált a muszka golyó, már akkor is poéta volt, a mikor ecsetjével megakarta szólaltatni izzó, forrongó lelke költészetét.

Négy éve, amikor utóljára láttam és utóljára mesélt nekem terveiről, még ideát nem ösmerték és a közönség elstéalt „Vasárnapi írásom” mellett, amelyben róla írtam. Akkor olvastam el első kis füzetét, amelyben oly arnyira megkapott gyönyörű költeménye, a melynek címe: „Schumannal a Karneválon.”

Szántó Györgyöt, a világtalan regényírót azóta csonkaságunk kritikussai fölfedezték, nemrég jelent meg regénytrilógiája: *A Babel tornya*, *Földgömb* és *A Bölcső*. Ezzel a három regénnyel Szántó Gyurka barátom az első közö közé jutott, sokat fogok róla hallani, mert ösmerve ragyogó, színes fantáziáját, — tudom, — hogy minden még csak ize-lítő, amit most a közönségnek nyujt s nem fogja egyhamar „kiírni” magát. Szántó György, a világtalan regényíró tovább álmodja csodás vizióit s már kopogtatja írógépén kis aradi lakásában újabb színes dalos írásait

Városi Zálogház Oroszlán ucca 4.

Az ember, aki kacagott...

Fiatal volt, alig huszonegy éves és kacagott, örökké kacagott. A kacagását kacagta ilyenkor, meg azt, hogy ő olyan bolond kacagó ember, hogy még a saját kacagásán is olyan jókat tud kacagni.

Az emberek szomorúak és betegek voltak akkor és jólesett nekik az ő szívből jövő egészséges kacagása.

És ezért szerették, mindenütt szerették.

Egy este aztán . . .

Sohasem hallották még úgy kacagni, mint azon az estén. Falak remegtek meg a kacagásától és mindenki vele kacagott. Mégis elcsendesedett egyszerre és a többiek ijedten kérdezték:

— Miért nem akarsz még kacagni?

— Mert itt túl kicsi a hely az én nagy kacagásomnak. Majd ott künn az udvaron, jobbat is kacagok.

Kiment és kint az éjszakában kacagni kezdett.

Az egész város megremegett ettől a kacagástól és mégis újra csend lett és odakünn eldurrant egy revolver.

Az emberek megijedtek, testük kilódult az éjszakába . . .

És a hóban ott feküdt állott szívvvel az ember, aki kacagott.

RAB GÉZA.

Dacosan távozott . . .

I.

Dacosan távozott, konokul.
Vissza sem fordult a remény.
Ifju vállán vitte álmaim;
Könnyező szemmel néztem én.

II.

Azóta halkabban hullanak
Őszi lombról a levelek,
Éj csöndjében szívembe markol,
S furcsa zenére figyelek . . .

III.

Sóhajtással ébred az erdő,
Harmatot könnyez a bánat,
A kiszáradt vén földnek testén
Ezer pirosuló seb támad . . .

JOACHIM ILONKA.

Véleményük egyezik abban, hogy

kiadóságban, izben és olcsóságban

Dr OETKER-féle

VANILLINCUKOR UTÓLÉRHETETLEN.

Kérje minden fűszerkereskedésben
a most megjelent 148 receptet tartalmazó,
színes képekkel illusztrált

DR OETKER-FÉLE RECEPTKÖNYVET

Ha a fűszeresnél nincs, forduljon közvetlen hozzánk: Dr Oetker A. gyárhoz, Budapest, VIII., Conti uca 25.

Illatszer és pipere cikkeit

vásárolja a

»SZÉCHENYI«

ILLATSZERTÁRBAN

(Kék Csillag Áruház mellett)

Legolcsóbb bevásárlási forrás!
Széchenyi tér 15. Kiss D.-palota.

Kérje telefonon 300-ast

vagy

„KÉRY-AUTÓTAXIT“

A

Magyar Hirlap

a legolcsóbb, a legtartalom-
sabb, a legerjedtebb
napilap.

Asztalosmesterek Butorcsarnoka
Szeged, Dugonics-tér 11. sz. :- Telefon 8—92.

*Elegáns ebédlők, hálók, férfiszobák olcsó
áron, kedvező fizetési feltételek mellett.*

REMINGTON írógépek képviselője.

Portable 20 pengős havi részletre. Használt gépek 40 P-től. Speciális amerikai rendszerű irodabutor-gyár. Javító műhely. Az író és sokszorosító-gépek kellekeiből nagy raktár.

WIRTH és RENGEY, Horváth Mihály ucca 7. Telefon 12—21.

Az eddiginél még előnyösebb feltételek mellett vehet mindenki

**gáztakarék tüzhelyeket,
vizmelegítőt, vasalót stb.**

a helybeli légszeszgyárnál. A legjobb világhírű gyártmányokból most érkeztek hatalmas készletek. Érdeklődni lehet 9—12 óra között.

Telefon: 2.

Figyelem!

1929. évi április havában Kölcsey uccai fényesen berendezett és felszerelt bemutató- és előadótermeinkben üzemi használatban láthatók az összes elektromos háztartási készülékek, valamint valamennyi típus gáz-vizmelegítők, gázkonyhák, gázkályhák stb. stb.

Bemutató és megtekintés díjtalan!

Minden kötelezettség nélkül!

A LÉGSZESZGYÁR IGAZGATÓSÁGA.